О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 36146

гр. София, 18.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **11570** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 - 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Делото е образувано по жалба на А. В. Ц., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Д. В. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1293623/29.08.2026 г., издадена от К. Б. Т. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи. С оспорената заповед, на основание чл. 171, т. 1, б. з), бб) ЗДвП, на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от три месеца“.

С жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Твърди се, че жалбоподателят работи по трудово правоотношение в „Де Енд Ес Ауто Рипеър“ ЕООД, че работното му място се намира в индустриална зона без удобен обществен транспорт и че ежедневното му придвижване зависи от възможността да управлява автомобил. Поддържа се риск от загуба на работа, а оттам - невъзможност да се плаща месечен наем от 800 лв. Посочва се трудово възнаграждение в размер на 620,20 евро. Изложени са и доводи за незаконосъобразност на мярката: табелата паднала поради повреда на държача и била временно закрепена с налични средства непосредствено под фабричното място, без намерение да бъде прикривана.

Към искането са представени трудов договор № 128/09.06.2026 г., договор за наем от 30.07.2022 г. и снимков материал.

Административен съд - София-град, III отделение, 17 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и с тези, ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Направено е при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чиито права и законни интереси са неблагоприятно засегнати от нея.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.
От данните по административната преписка се установява, че на 29.08.2026 г., около 18:25 ч., в [населено място], по [улица], в района на № 20, в посока от [населено място] към [населено място], Ц. управлявал собствения си мотоциклет „X. CB1000R“, рег. [рег.номер на МПС] , чиято регистрационна табела не била поставена на определеното от производителя място, а под седалката, което намалявало видимостта й. За същото деяние е съставен АУАН серия GA № 3355467/29.08.2026 г. за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.
С обжалваната заповед на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.
Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената принудителна административна мярка. Предварителното изпълнение произтича пряко от закона, поради което при разглеждане на искането по чл. 166, ал. 2 и ал. 4 АПК съдът изхожда от извършената от законодателя предварителна преценка за наличие на обществен интерес - осигуряване безопасността на движението и незабавно преустановяване на нарушенията.
По силата на чл. 166, ал. 2 и ал. 4 АПК съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, въз основа на нови обстоятелства. Тежестта да посочи и установи конкретни факти, от които с достатъчна степен на вероятност следва настъпването на такава вреда, е на молителя. Не са достатъчни общи твърдения за неудобство или неблагоприятни последици, обичайно присъщи на временното отнемане на правото да се управлява МПС. При преценката съдът съпоставя доказаната вреда с обществения интерес, защитен от закона с допуснатото предварително изпълнение - в този смисъл Определение № 8706 от 21.08.2026 г. по адм. д. № 7988/2026 г. на Върховния административен съд,.
В случая представеният трудов договор установява, че от 09.06.2026 г. Ц. е назначен при „Де Енд Ес Ауто Рипеър“ ЕООД на длъжност „бояджия, превозни средства“, с място на работа „С.“ и основно месечно възнаграждение 620,20 евро. Договорът не сочи управление на МПС като част от трудовата функция, нито поставя притежаването на валидно СУМПС като условие за заемане на длъжността.
Не е доказано и твърдението, че работното място се намира на конкретен адрес в индустриална зона без достъп до обществен транспорт. Посоченото в трудовия договор място на работа „С.“ не установява нито точния маршрут, нито невъзможността за придвижване с обществен транспорт, споделно пътуване, таксиметров превоз или съдействие от член на домакинството през ограничения срок на мярката. Съдът не подценява затруднението, което мярката създава, но по делото не е установена пряка и достатъчно вероятна причинна връзка между предварителното изпълнение и твърдяната загуба на работа.
Договорът за наем също не променя този извод. Като наемател в него е посочена М. М. Ц., а не жалбоподателят. Документът установява жилищен разход на домакинството от 800 лв. месечно, но не доказва, че плащането му се поема единствено от Ц., нито съдържа данни за общия доход, спестяванията и останалите ресурси на домакинството. Поради това евентуалната невъзможност за плащане на наема е изведена чрез поредица от недоказани бъдещи събития - невъзможност за придвижване, последващо прекратяване на трудовото правоотношение и липса на други доходи. Такава хипотетична вреда не покрива критерия по чл. 166, ал. 2 АПК.
Трудовото и наемното правоотношение предхождат издаването на заповедта и не представляват новонастъпили след акта обстоятелства. Дори да бъдат разгледани като факти, чието неблагоприятно значение се проявява с предварителното изпълнение, по изложените съображения

те не доказват значителна или трудно поправима вреда.
Доводите, че регистрационната табела е паднала поради повреда на държача и е била временно закрепена без намерение да бъде прикривана, са относими към законосъобразността на приложената принудителна административна мярка и подлежат на обсъждане при решаването на спора по същество. Те не установяват сами по себе си настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК.
Мярката е ограничена до решаването на въпроса за отговорността и във всички случаи до три месеца. Срещу твърдените, но недоказани икономически затруднения стои конкретният обществен интерес регистрационната табела да бъде поставена на определеното за това място и да е ясно видима, така че превозното средство да може да бъде незабавно и надеждно идентифицирано при контрола на движението. При наличните данни продължаването на изпълнението не създава явно несъразмерна тежест по смисъла на чл. 6 АПК.
Следователно жалбоподателят не е доказал, че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, която по своята тежест да е противопоставима на обществения интерес, защитен с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Поради това предпоставките на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 АПК не са налице и искането следва да бъде отхвърлено.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 2 - 4 АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд - София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. В. Ц. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1293623/29.08.2026 г., издадена от К. Б. Т. - младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: